

L'STEI-i: el seu futur

Antoni Tarabini,

sociòleg i president de la Fundació Gadeso

L'STEI-i ha complert els 30 anys d'existència. Són molts. Quan s'acompleix una efemèride com aquesta, la temptació és limitar-se a mirar cap enrere, quan el més important és mirar cap endavant: els molts d'anys que, se suposa, li queden encara de vida activa al sindicat. Per això mateix, en aquestes línies exposaré la meua opinió personal sobre els reptes de futur als quals haurà de fer front l'STEI-i.

Amb excessiva freqüència els sindicats tenen dificultats per adaptar-se a les noves demandes del segle XXI. Solen ésser institucions nascudes al segle XIX, que fan plantejaments per al segle XX, encara que ja vivim al segle XXI. Dins aquesta dinàmica, no és estrany que es converteixin en sindicats corporativistes que, dit amb altres paraules, vol dir defensar els interessos només d'un col·lectiu determinat. Més encara, aquesta feina sindical sol concretar-se en una mena de gestoria on, d'una manera més o menys correcta pretenen solucionar els problemes administratius i/o burocràtics dels seus afiliats.

Els reptes de l'educació del segle XXI són greus i fonamentals per anar construint una societat més lliure, justa i solidària. Difícilment tindrem ciutadans i ciutadanes responsables dels seus drets i dels seus deures, sense una educació correcta i de qualitat.

El primer repte estratègic que hauria d'intentar liderar l'STEI-i és la redacció i posada en pràctica d'un **Pacte Social per l'Educació**. A partir del lamentable estat del sistema educatiu a la nostra Comunitat, és imprescindible abordar d'una manera urgent i seriosa l'anomenat Pacte per l'Educació. Aquesta tasca no correspon només ni a l'Administració educativa ni als professionals de l'ensenyament. És imprescindible implicar tota la societat. A Catalunya han emprès aquesta tasca. Com es pot suposar, les dificultats són moltes perquè es poden ferir moltes sensibilitats, però almenys han començat la feina. Quan posarem el fil a l'agulla a la nostra Comunitat?

L'existència d'aquest gran repte no significa que haguem d'oblidar altres feines més concretes, però no per això menys importants. És necessari i urgent reforçar i potenciar l'**autonomia dels centres**, entesa com *la facultat de prendre decisions sobre l'organització i el desenvolupament de l'activitat educativa* a partir d'un **projecte educatiu propi** (PEC) que impliqui tota la comunitat educativa.

"En aquest sentit, no cal dir que l'STEI-i té molt a dir i molt a fer, però està clar que no volem un sindicat burocràtic que només faci feina administrativa."

També és necessari i urgent revisar els criteris vigents d'**elecció de centre** a la nostra Comunitat que "de facto" estan primant els centres concertats. Hi ha la necessitat urgent de recuperació de l'escola pública en equipaments, qualitat pedagògica i condicions de treball del professorat. La tasca fonamental de la política educativa és la de planificar un mapa escolar equilibrat des d'un punt de vista territorial i social i regular les condicions d'accés de l'alumnat a les escoles que se sostenen amb fons públics.

Cal treballar per la prevenció del **fracàs escolar** abandonant les actuals estratègies enfocades a la

30 anys

consecució d'individus competitius i potenciar aquelles que ens permetin ampliar el nombre d'individus competents, posant especial esment en l'alumnat d'incorporació tardana amb mesures específiques d'acolliment i adscripció, eliminant els factors de discriminació negativa presents en el nostre sistema educatiu i no hem d'oblidar que el fracàs escolar és més evident en els més febles.

És prioritari revisar a fons els plans de formació dels mestres i dels professors de secundària per tal de respondre al repte d'assolir l'èxit educatiu de l'alumnat. S'han de dissenyar i posar en pràctica plans i programes de formació permanent que no només informin sinó que formin i que es facin en els centres implicant tota la comunitat educativa i que ajudin a avançar en la línia de l'escola comprensiva que acull l'heterogeneïtat actual i on tots els alumnes hi tenen cabuda, independentment de les seves circumstàncies personals, del seu lloc d'origen i de la seva cultura familiar. S'han de transformar les expectatives educatives i de promoció social dels infants, les famílies i la comunitat en general.

"El més important és que en aquest sentit l'STEI-i segueixi treballant per l'escola pública com a eix vertebrador del sistema educatiu dins una política d'igualtat d'oportunitats..."

S'ha de seguir treballant per aconseguir baixar les **ràtios actuals**, absolutament desproporcionades, quan es parla d'impartir ensenyament personalitzat i de qualitat.

Ja sabem que totes aquestes mesures corresponen a l'Administració, però l'STEI-i com a sindicat majoritari dins l'àmbit educatiu, té l'**obligació moral** de vetllar per l'obligat compliment de la llei i de continuar treballant (com sempre ha fet) per tal d'impulsar i dinamitzar polítiques educatives per treballar en prevenció i garantir l'objectiu bàsic de l'educació: educar ciutadans i ciutadanes preparats

per exercir els valors de convivència, dotar-los d'unes competències comunicatives i formació en competències instrumentals bàsiques. En aquest sentit, no cal dir que l'STEI-i té molt a dir i molt a fer, però està clar que no volem un sindicat burocràtic que només faci feina administrativa. Volem un sindicat per al segle XXI, capdavanter com ha estat sempre en la defensa del sistema educatiu.

Sens dubte queden moltes coses en el tinter. El més important és que en aquest sentit l'STEI-i segueixi treballant per l'escola pública com a eix vertebrador del sistema educatiu dins una política d'igualtat d'oportunitats, la qual cosa -com és lògic- també suposa continuar defensant els drets de tot tipus que tenen les persones que fan feina en els centres educatius i en el seu entorn. □

PLAÇA 18[®]
serigrafia

La millor selecció tèxtil per a promocions en serigrafia i brodats

Tel. 971 660 422
www.pl18.com

Polígon Son Noguera (Llucmajor)
Fax 971 661 922 · e-mail: pl18@pl18.com